

man ikke skulle vise i fjernsynet. Hvornår skulle udsendelserne ligge, hvornår må børnene se det, hvornår må de ikke se det og så fremdeles?

Det er i hvert fald det, vi er blevet enige om, og jeg erkender og skal være den første til at sige, at et medieforlig er både at give og tage. Sådan er livet. Det har så været et ønske. Det er måske ikke lige noget, der har groet i min personlige have, men vi har sagt, at så har vi fået noget andet igennem. Så lægger man tingene sammen, lægger dem op på en vægt, og hvis vægten står sådan i en god ligevægt, siger man ja. Nogle siger så nej, selv om vægten står rigtigt. Man har så set diverse partier, der nu sidder her i dag, være, jeg vil ikke sige småsure, men tæt på i hvert fald.

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg tror ikke, der er nogen, der er småsure, jeg er i hvert fald slet ikke. Det skal man ikke være i politik. Men i forhold til de tidligere bemærkninger om, at ministeren imødekom og imødekom, må det vel nu være gået op for hr. Poul Nødgaard, at der er en række steder, hvor vi er uenige i forslaget. Det er da helt naturligt i politik, at man er uenig. Vi er rent faktisk også ret uenige om Danmarks Radios bestyrelses kompetence. Det er vi altså uenige om.

Jeg vender tilbage til det senere, for jeg skal have ministeren til at bekræfte noget. Det er ret vigtigt, hvad man siger i Folketinget fra ministerens side, fordi man kunne jo komme i tanke om at tolke nogle ting.

Så vil jeg også spørge med hensyn til lokalradio og lokal-tv, om ikke hr. Poul Nødgaard er opmærksom på, at det, der var i den gamle lovgivning, var lige knap 60 mio. kr., og det, der er nu, er jo 40 mio. kr., og der er endda nogle af de penge, der skal bruges til andet formål. Det er ikke ret meget mere end en halvering, og så kan man jo ikke sige, at de partier – jeg repræsenterer selv et af dem – kan være tilfredse med det.

Sådan er der en række ting, og jeg synes, det er i orden at være uenig, men det er da lidt svært at forstå, at man ikke kan forstå, at nogle af os er så uenige i det, der bliver vedtaget, at vi har lov til at sige nej.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg får gåsehud. Det er jo DDR-tilstande, hr. Poul Nødgaard varsler: at de enkelte medlem-

mer af Danmarks Radios bestyrelse i fremtiden skal gå ind og blande sig i, hvordan journalisterne arbejder. Det bekymrer mig. Og hvordan skal det ske konkret? Skal der være flertal i bestyrelsen, der skal mene, at der er en slagside, skal det være den enkelte eller hvordan? Kan vi få en forklaring?

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Det var faktisk den der med at sige, at vi siger nej, uanset om vægten står lige. Nej, vægten stod ikke lige med hensyn til, hvad vi var tilfredse med, og hvad vi manglede at få opfyldt af ønsker.

At man ikke kan høre og forstå i forligskredsen, at vi ikke fik de ønsker opfyldt, vi alle gerne ville have, og at der var forskel i ønskerne, kan jeg stadig væk ikke forstå at man ikke kan høre.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu for at drille lidt vil jeg starte bagfra.

Wægten stod faktisk mere end lige, for – nu kan jeg ikke stille spørgsmål til fru Jytte Wittrock, det er hende, der skal spørge mig – sandheden er, at den søndag nat punkt for punkt for punkt blev oppositionen imødekommet, og jeg syntes næsten, kulturministeren gik for langt, men jeg skal ikke bebrejde ham her i dag.

Man skal lægge mærke til en ting: Flere af de ting, som oppositionen fik ind i medieforslaget, lod vi tre partier, da vi indgik aftalen, stort set alle sammen blive stående.

Så jeg synes, man har grund til i dag måske også lige at komme på talerstolen og takke os lidt for, at vi ikke slettede alt det, man havde fået indført, inden man den søndag nat helt uforklarligt forlod forhandlingerne.

Hr. Khader får gåsehud. Ja, jeg kan også en gang imellem få gåsehud. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at få gåsehud af det om Danmarks Radios bestyrelse. Hvad er det egentlig, man frygter sådan, fordi en bestyrelse får lidt mere kompetence? Vi vil jo alle sammen gerne have lidt mere at skulle have sagt. En bestyrelse er, hvad enten det er i Danmarks Radio, i en erhvervsvirksomhed eller andre steder, en utrolig vigtig faktor for at få en institution til at fungere. Derfor synes jeg også, at bestyrelsen selvfølgelig skal have et udvidet mandat, og det får den.

Kl. 15.00

Med hensyn til det, hr. Aage Frandsen siger om græsrods-tv og -radio og så videre: Det er